

langt horte liggende Lande som Frankrig og navnlig Italien, følger af sig selv. Paa det Omraade maa altsaa den høitærede Minister ogsaa indrømme den fulde Berettigelse af de Anker, jeg har fremst at imod hans Administration. Ligeoverfor Frankrig og Belgien betyder den høitærede Ministers Paavisning saa meget mindre, som disse Lande inden den Tid, saa vidt jeg veed, slet ikke befattede sig med at besørge Paster, saa at man altsaa ikke her kan sige, at deres Taxter ere blevne billigere. — Det næste Punkt, den høitærede Minister anførte, var dette, at Brevtaxten er bleven lavere. Ja, det har jeg ikke bestridt, at den mange Steder i Verden er bleven lavere, men det er atter en Ting, der følger af den europæiske Udvikling, og som ikke kan regnes Postvæsenet til Fortjeneste. Derimod er den bleven høiere for de til os nærmest grændsende nordtydske Lande, og det er vort Postvæsenes Fortjeneste, idet det er blevet nødt til at forandre tidligere Traktater til Ugunst for os. Jeg vil indrømme, at overalt, hvor vort Postvæsen ikke er med, men det er den almindelige europæiske Udvikling, der forandrer Stillingen, der har Forandringen været os fordelagtig, men overalt, hvor vort Postvæsen har været med, har Forandringen været os usfordelagtig undtagen for Sverigs Vedkommende, hvor vi have tjent de 5 Dre. Nu siger den høitærede Minister: At det ikke er blevet saa fordelagtigt, som det kunde være, vil jeg indrømme, men det skyldes uovervindelig Modstand fra tydske Side. Det Forhvar skal jeg lade ligge. Naar den høitærede Minister har sat Brevtaxten til 20 Dre istedetfor til 18 Dre eller 16 Dre som almindelig Taxt, saa har han gjort det af to Grunde. For det Første har han villet lette Brugen af Brevkort, men den Grund forstaar jeg aldeles ikke. Dernæst siger den høitærede Minister, at naar et Brevkort koster 10 Dre, saa er det naturligt, at et Brev koster 20 Dre. Men hvorfor skal et Brevkort koste 10 Dre? Jo, fordi 10 Dre er Halvdelen af 20 Dre. I Parisertraktaten staar, at Taxten for Brevkort skal være halvt imod Taxten for Breve, og det havde derfor været naturligt at lade Taxten paa Brevkort rette sig efter Taxten paa Breve, og ikke omvendt. Den høitærede Minister siger, at der maatte bødes paa den Medgang i Indtægter, der havde fundet Sted som Følge af Forandringen af Taxterne sydpaa; men det er en Misforstaaelse af de økonomiske Følger af Parisertraktaten. Der er nemlig intet Tab ved Forsendelserne sydpaa. Taxterne ere ganske vist blevne billigere efter Parisertraktaten, men det siger i, at der i den samlede Taxt findes en

Del, som hedder Transittaxt, det vil sige, det, som betales de mellemliggende Lande. Det er denne Transittaxt, der er bleven nedsat ved senere europæiske Traktater, og hvorved Brevene ere blevne billigere, men det bevirker intet Tab for os, og jeg kan strax sige, hvorfor. Det er, fordi vi faae ganske den samme Andeel af Porto som før, og for at de Herrer kunne kontrollere dette, skal jeg ophjse, at et Brev herfra til Italien, altsaa et af de længst horte liggende Lande, vi føre nogenlunde Korrespondance med, kostede inden Pariserkonventionen 30 Dre, hvoraf vi fik 8 Dre, medens Resten dels tilfaldt Italien, dels faldt paa Transitten. Derved, at Transittaxten blev nedsat, blev den samlede Porto billigere, men den Part, vi faae af de mibværende 20 Dre, er 10 Dre, imod at vi faae betale Transitten, og da denne er $1\frac{1}{2}$ Dre, faae vi omtrent 9 Dre, saa det er altsaa saa langt fra, at vi have lidt Tab, at vi tværtimod have vundet. Der har altsaa heller ingen Grund været til at sætte Taxten op, eftersom vi ved Pariserbestemmelserne intet have tabt. Ved den forandrede lave Porto Europa over er der i det Hele intet gaact tabt for de enkelte Lande og særlig ikke for vort; det er kun Transittaxterne, der ere blevne nedsatte. Nu siger den høitærede Minister, at hvis vi vare gaaede ned fra 20 Dre til 18 Dre, vilde vi have havt en Mindreindtægt af 30,000 Kr. Det er en saa mærkværdig Udtalelse, at jeg kun kan tro, at den høitærede Minister har den fra Postbestyrelsen, thi den vidner om en saadan juridisk Opfattelse af, hvordan man tjener Penge, og hvordan ikke, at det er ganske mærkværdigt. De Herrer deroppe tro, at det gaar med saadanne Taxter for Breve, som det gaar med, hvad der skal betales i Retts- og Auktionsgebyrer og Lignende; det kommer ligefrem an paa, hvor Meget man vil have, det faar man. Men det er jo ikke Tilfældet her, hvor det dreier sig om en Forretning; hvor Meget man faar, afhænger for en meget stor Del af, hvor billigt man gjør det. Det, der her tales om, naar man regner ud, hvad det vil koste at nedsætte Taxten fra 20 til 18 Dre, kan ikke opføres som et Tab, man faar ud, men kun en Risiko, det, som bevislig altid er indtraadt, hver Gang man har sat lave Taxter paa saadanne Ting, paa samme Maade som naar man har sat lave Toldsatser, nemlig at Konflugen eller Benyttelsen som Følge deraf bliver større. Jeg skal nævne et andet Exempel, som viser, i hvilken Grad den juridiske Danelse breder sig i Postvæsenet. Efter Postloven skal der for Tidender og Tidsskrifter betales $\frac{1}{4}$ Sk. for Befordring og Udbeling